

залежить від багатьох чинників, найбільш впливовими серед яких є наступні: стабільні поставки якісної сировини, високий рівень кваліфікації персоналу, сучасні технології та обладнання, застосування всіх видів інновацій.

Список використаної літератури:

1. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.

АНТИКРИЗОВІ ЗАХОДИ В ЛЕГКІЙ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

Лойко Д. М., к.е.н, доцент
Островський Д. Л., студент

Київський національний університет технологій та дизайну

Легка промисловість, як і більшість виробничих галузей України перебуває в складному становищі. Галузі легкої промисловості є найбільш ринково-орієнтованими з поміж інших, на їх розвиток і становище безпосередньо впливає економічне становище населення країни, а також інші соціальні фактори. Тому для подолання кризи необхідно розробити ряд економічних заходів, ураховуючи соціальний фактор, адже потенційним споживачем галузі виступає кожен громадянин України – як новонароджена дитина, так і пенсіонер.

Пріоритетність легкої промисловості для національної економіки країни зумовлена багатьма факторами, зокрема- значною ємністю внутрішнього ринку товарів (більше 120 млрд. грн. щороку), швидким обігом капіталу та високим рівнем доданої вартості продукції (до 50%), незначним впливом на довкілля та низькою енергоємністю виробництва, наявністю висококваліфікованих кадрів в усіх регіонах. Легка промисловість України має потужний потенціал, пов'язана з багатьма суміжними галузями та обслуговує увесь господарський комплекс країни. За 2014 рік обсяг реалізованої продукції склав 10 млрд. грн., десяту частину якої реалізовано для потреб силових структур. Обсяг експорту склав 1,1 млрд. дол. США.

В 2014-2015 рр. ситуація в галузі лише погіршилася і її виробничий потенціал використовується недостатньо. Як свідчать аналітичні матеріали Української асоціації підприємств легкої промисловості “Укрлегпром”, за даними митної статистики в останній звітний рік кризова ситуація в галузях легкої промисловості лише загострилася: за січень-серпень 2015 року обсяги імпорту перевищили обсяги експорту на 562 001 тис. дол. США (в 2,0 рази); обсяги імпорту в порівнянні з відповідним періодом 2014 року зменшилися на 493 677 тис. дол. США (-30,3%), обсяги експорту зменшилися на 206 181 тис. дол. США (-26,4 %). Така перевага у обсягу імпортних товарів сприяє збільшенню негативного сальдо торговельного балансу України, покриття якого відбувається за рахунок іноземних кредитів, трансфертів і резервів НБУ, що негативно відображається на економіці в цілому.

Серед актуальних проблем галузі науковці виділяють:

- нерозвиненість власної сировинної бази і застарілі виробничі потужності підприємств;
- високу собівартість продукції (великою мірою виходить з першої проблеми);
- недостатню купівельну спроможність населення України;
- відсутність інвестиційної привабливості галузі;
- відсутність нормативної бази захисту внутрішнього ринку.
- відсутність стимулювання інноваційного розвитку.
- нелояльна система оподаткування
- тінізація внутрішнього ринку (майже 67% за оцінками Асоціації «Укрлегпром») та нерівні умови конкуренції, зумовлені торгівлею контрабандною та контрафактною продукцією, значною часткою «тіньового» виробництва, товарів «секонд-хенд» та імпортованих товарів, завезених із заниженням митної вартості;

Програма антикризових заходів має бути безпосередньо направлена на подолання зазначених проблем і сприяти позитивній динаміці показників.

Для оновлення матеріально-технічної бази підприємств необхідно залучити великий обсяг вітчизняних та іноземних інвестицій. Найбільшу стурбованість іноземних інвесторів викликає високий рівень корупції в органах влади та в судовій системі країни. Політична та економічна нестабільність в країні також негативно впливає на залучення іноземних інвестицій.

Так, влада зобов'язалася забезпечити діалог між Україною та ЄС з метою забезпечення послідовної та поетапної підготовки до лібералізації законодавства України у сфері руху капіталів, що сприятиме притоку інвестицій в Український бізнес в 2016-17 роках. Окремі українські фірми одягу і нині викликають інтерес в Європі і лібералізація законодавчої бази руху капіталів дасть змогу привабити достатні інвестиції з Європи та решти світу.

Для зменшення собівартості продукції необхідно забезпечити виробництво власною сировиною, що неможливо без відновлення агропромислового комплексу, шляхом введення прогресивних технологій господарювання і державної підтримки АПК. Але, через відсутність рівних умов роботи на внутрішньому ринку та для збереження виробничого і кадрового потенціалу, підприємства змушені продовжувати (на 50-90% у різних підгалузях) використання давальницької схеми роботи, що обмежує можливості підприємств ефективно розвиватися.

Підвищення конкурентоспроможності вітчизняної продукції як за ціною так і за якістю дозволить вітчизняним підприємцям поступово відійти від давальницьких схем виробництва.

Підвищення якості продукції, та демократизація цінової політики сприятиме орієнтуванню товарів галузі на широкий загаль населення України, а також дасть змогу зменшити кількість імпортованих товарів і збільшити обсяги власного експорту.

Сучасний механізм інвестування технологічних змін в Україні є

недостатньо розробленим, він не відповідає новітнім досягненням науки і техніки. Державні наукові програми, як правило, не здатні забезпечити досягнення конкретних кінцевих результатів, міністерства та інші центральні органи виконавчої влади не мають достатніх коштів для інноваційної трансформації галузей народного господарства, а комерційні структури не зацікавлені у здійсненні довгострокових проектів, які б забезпечували базові технологічні зміни. Відсутність єдиної економічної й інноваційної політики на рівні держави і конкретної галузі та регіонів не створила умов для активної інноваційної діяльності підприємств.

В Україні існують об'єктивні передумови формування інноваційної економіки. Швидкий вихід України з кризи цілком можливий через реалізацію її переваг, які повинні бути доповнені активною державною політикою. Проблема створення економічного механізму, що дозволяє генерувати, відтворювати та використовувати науково-технічні інновації для підвищення темпів економічного розвитку й якості життя в нашій країні набуває надзвичайно актуального значення. Її вирішення реально можливе лише за умови формування адекватного уявлення про основні характеристики інноваційних процесів, їхні рушійні сили та закономірності.

Держава має сприяти активному співробітництву підприємств галузі з науковими інститутами, формуванню нових стандартів якості освіти за спеціальностями даної галузі. Праця науковців має мотивуватися як фінансовим заохоченням, так і можливостями для реалізації інноваційних ідей.

Враховуючи те, як легка промисловість контактує з іншими виробничими та невиробничими галузями можна стверджувати, що подолання кризи сприятиме зростанню показників національної економіки, підвищенню якості життя споживачів, появі великої кількості нових робочих місць та можливостей для самореалізації молодих підприємців та модельєрів. А розкриття її інноваційного і інвестиційного потенціалу дасть поштовх для наукової праці та притоку інвестицій.

ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА ПІДПРИЄМСТВА В КОНТЕКСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ

Лойко В. В., д.е.н, доцент

Гринюк Н. В., студент

Київський національний університет технологій та дизайну

З перших років переходу України до ринкового типу економіки дуже гостро постає питання забезпечення безпеки здійснення економічної діяльності, зокрема на мікрорівні — рівні суб'єктів господарювання.

Слід зауважити, що для різних держав складові національної безпеки будуть певним чином відрізнятись, так як кожна країна має своє коло національних інтересів, та своє бачення на низку загроз щодо їх досягнення та уникнення [1, с. 97].